

РЕШЕНИЕ

№ 1865

гр. София, 19.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 04.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **4545** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Ц. А. В. от [населено място] срещу уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010 г. изх. № 02-180-6500/2796 от 02.10.2011 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, Разплащателна агенция. В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в противоречие с приложимите материално-правни норми и при съществено нарушение на административно-производствените правила. Жалбоподателката счита също така, че в уведомителното писмо липсват мотиви. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени оспореното уведомителното писмо и да се задължи ответника да изплати полагащото се подпомагане за 2010 г.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане и на юрисконсултско възнаграждение.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа

обстановка:

На 12.05.2010 г. жалбоподателката /с уникален регистрационен номер /У./ 340163/ е подала Общо заявление за плащане на площ за 2010 г. за подпомагане по Схема за единно плащане на площ /СЕПП/, с приложени към него таблици на използваните парцели /данни за идентификация/, както и таблица за отглежданите животни. Заявени са от жалбоподателката 29 парцела /затревени площи – мери и пасища/ в землището на [населено място] вода, [община], с обща площ от 167.98 ха.

С уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010 г. изх. № 02-180-6500/2796 от 02.10.2011 г. изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ е отказал финансово подпомагане по Общото заявление за подпомагане за 2010 г. на жалбоподателката, поради констатирани несъответствие с изискванията за подпомагане в посочени в таблица блокове на земеделски стопанства /БЗС/, за цялата поискана сума в размер на 30 731.19 лева. Към уведомителното писмо, като неразделна част от него, е приложена таблица, представляваща начина на формиране на общия размер на отказаната за подпомагане наддекларирана площ – 30.5 ха. Съгласно таблицата определяща размера на финансовото подпомагане по СЕПП оторизираната сума /в лева/ е 0.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и приета съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице общият размер на недопустимите площи по СЕПП, установени от него въз основа на приложените по делото писмени доказателства и извършените проверки на материали, находящи се в Държавен фонд „Земеделие“ и Министерство на земеделието и храните, е 26.72 ха или 18.92 %, като по отношение на БЗС 80460-2442-1-3, БЗС 80460-353-1-2 с нов номер на БЗС 80460-22511-1-2, БЗС 80460-353-2-2 с нов номер на БЗС 80460-22511-2-2, БЗС 80460-463-1-1 и БЗС 80460-472-1-2 е установено, че административният орган неправилно е определил съответната площ за недопустима за подпомагане и същата е следвало да бъде редуцирана до посочените от вещото лице за всяко БЗС хектара. В експертизата е посочено, че заявените от жалбоподателката имоти попадат в зона, за която определянето на слоя на допустимите за подпомагане земи е извършено по ортофотокарта, изготвена въз основа на сателитни снимки от 2009 г., както и че няма извършени допълнителни проверки на място и данни тази ортофотокарта да е актуализирана чрез теренни проверки на място от общинската служба по „Земеделие“ или по друг начин. В заключението си вещото лице е посочило също, че при обработката на подаденото от жалбоподателката заявление не са констатирани двойно заявени площи.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна - адресат на акта, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като разкрива белезите на индивидуален административен акт. Доколко по делото не са представени доказателства, от които да е видно на коя дата жалбоподателката е уведомена за оспореното писмо, както и с оглед на изричното волеизявление на ответника в няколко писма по делото, че не разполага с доказателства за връчване на акта, то съдът намира жалбата за подадена в срок.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните

съображения:

Оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, в кръга на неговите правомощия в съответствие с чл. 20а от ЗПЗП, съгласно който изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция на Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС /чл. 11а от ЗПЗП/, като съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз.

Настоящият решаващ състав намира обаче, че оспореният административен акт е издаден при неспазване на установената от закона форма – липса на мотиви, както и при съществени нарушения на административно-производствените правила и при неправилно приложение на материалноправните разпоредби и наведените в този смисъл доводи за незаконосъобразност от жалбоподателката се явяват основателни.

Основателно се явява възражението на жалбоподателката за това, че оспорения административен акт е немотивиран. Видно от представеното уведомително писмо, за да постанови отказ за подпомагане по СЕПП административният орган е посочил, като правни основания - чл. 43, ал. 3, т. 1 и т. 4 от ЗПЗП. Съгласно чл. 43, ал. 3, т. 1 от ЗПЗП не се подпомагат земеделски площи и парцели, които са с размери по – малки от определените по чл. 39, ал. 2 от ЗПЗП, а по т. 4 – площи, които не се стопанисват. Видно обаче от оспореното уведомително писмо не са индивидуализирани площите отказани за подпомагане по съответните точки – т. 1 и т. 4. В тази връзка настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо не е мотивирано, а съдът не може да установи дали действително са налице основанията за отказ по посочените точки, тъй като от представената административна преписка – уведомителното писмо и от таблицата по него не може да се установи за кои площи кое обстоятелство по посочените точки следва да се изследва. В конкретния случай, поради липсата на посочените мотиви съдът е поставен в положение да гадае волята на административния орган. В оспорения акт в посочената част по отношение на отказаните за подпомагане площи по СЕПП не са изложени фактически обстоятелства за издаването му, а именно не е посочено по отношение на кои точно площи е приложима разпоредбата на чл. 43 ал. 3 т. 1, съответно към кои площи е приложима разпоредбата на чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП, не е посочено и защо, на базата на какви факти, се приема, че блоковете не са стопанисвани или кои са с площ по – малка от допустимата за подпомагане.

Настоящият съдебен състав намира също така, че в настоящото производство остана недоказано наличието на площи с размери под допустимите по чл. 39, ал. 2 от ЗПЗП, нито на площи, които не се стопанисват, както и от самото уведомително писмо и приложената по делото административна преписка не става ясно кои точно площи и защо са приети за недопустими на тези основания. Не става ясно защо административният орган е приел площите, посочени в колона 5 от таблицата на стр. 2 от уведомителното писмо за недопустими по чл. 43, ал. 3, т. 4, а именно – че земите не са стопанисвани. От приетите по делото доказателства, включително и приетата и

неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира като компетентна и обективно изготвена, се установява, че една част от процесните парцели неправилно са определени като недопустими, поради това, че не се обработват – съгласно заключението на вещото лице по отношение на площите от парцели – БЗС 80460-463-1-1 и БЗС 80460-472-1-2, не са налице основанията за определяне на недопустима площ, като същата е следвало да бъде равна на 0.00 ха, а по отношение на БЗС 80460-2442-1-3 вещото лице е констатирало, че неправилно е прието за недопустима площ в размер на 0.35 ха, като същата следва да бъде редуцирана до 0.28 ха, за БЗС 80460-353-1-2 с нов номер на БЗС 80460-22511-1-2 неправилно е установена недопустима площ от 3.76 ха, като същата следва да се редуцира до 1.15 ха, а за БЗС 80460-353-2-2 с нов номер на БЗС 80460-22511-2-2 неправилно е определена недопустима за подпомагане площ в размер на 0.83, след като вещото лице установява като недопустима само площта в размер на 0.62 ха. В цитираните БЗС-та вещото лице е констатирало, че в част от парцелите има дървета, които най-вероятно представляват стара овощна градина, като част от площта между тези дървета е почистена и окосена, което я прави подходяща за подпомагане, както и че в други парцели разстоянията са големи между дърветата и между тях няма храсти. В тази връзка следва да се има предвид, че административният орган не е събрал доказателства относно относимите факти. Разпоредбата на чл. 9 във връзка с чл. 8 от Наредба № 5 от 10.03.2010 г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища /Наредба № 5/ определя кои площи са допустими за подпомагане и съответно кои площи са използвани, съответно са в добро земеделско състояние. Съгласно чл. 9, ал. 3, т. 3 от Наредба № 5 използването на земята като постоянно пасище за паша на животните или косене независимо дали коситбата се извършва за добиване на сенаж или сено или като метод за опазване на заобикалящата среда се считат за земи, на които се извършват земеделски дейности и които са допустими за подпомагане. В чл. 15 и 16 от Наредба № 5 са посочени критериите за допустимост и недопустимост за подпомагане на площите – пасища, мери и ливади, каквито безспорно са парцелите на жалбоподателката. Общият принцип е в чл. 15, а в чл. 16 са предвидени конкретните условия, а именно, че „допустими за подпомагане са постоянни пасища, които се използват за паша на животните или косене, независимо дали коситбата се извършва за добиване на сенаж или сено, или като метод за опазване на околната среда, или за борба с плевелите, когато: 1. на тях има не повече от 50 броя дървета и/или храсти на хектар с височина над 50 см (за клек и хвойна - независимо от височината), които не са компактно разположени (с мозаечно разположение), а по т. 2 в редакцията и действала към момента на издаване на оспореното писмо „дървесната и/или храстовидната растителност е с гъстота, която позволява свободно пашуване на земеделските животни“. Видно от посоченото при определяне на допустимата за подпомагане площ по отношение на пасища следва да се установи колко дървета, съответно храсти с височина над 50 см. на хектар има в съответното БЗС, като ако те са в рамките на допустимите по чл. 16, ал. 2, т. 1 или т. 2 от Наредба № 5, то площта е допустима за подпомагане. Отделно от това чл. 17 от Наредба № 5 предвижда кои линейни елементи на заобикалящата среда, извършени от човека – зелени плетове, дървесни пояси, каменни стени, отвеси на тераси и др. в какви размери също се включват в допустимата площ. Видно от представените по делото доказателства в

проведеното административно производство доказателства по отношение на посочените критерии не са събирани, което води отново до неизяснени факти и обстоятелства от значение за издаването на оспорения акт. В тази връзка съдът намира, че уведомителното писмо в тази му част е издадено отново при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правните разпоредби на чл. 9, 15, 16 и 17 от Наредба № 5. Оспореното уведомително писмо в тази му част е издадено и в несъответствие с чл. 34, т. 4 от Регламент № 1122/2009, според който „зеделски парцел, съдържащ дървета, се смята за допустима площ за целите на схемите за помощи, свързани с площи, при условие че земеделските дейности или, където е приложимо, предвижданото производство могат да бъдат извършвани по подобен начин, както и на парцели без дървета в същия район”.

На следващо място в процесния случай е недоказано и наличието на основание по чл. 43, ал. 3, т. 1 от ЗПЗП, а именно, че се стопанисват площи, по-малки от определените по реда на чл. 39, ал. 2 от ЗПЗП. Това е така, тъй като в уведомителното писмо не е посочено по отношение на кои земи е установено наличието на това основание, както и в какъв размер са земите, за които се твърди, че са маломерни, поради което не само жалбоподателката, но и съдът е поставен в невъзможност да прецени законосъобразността на посоченото.

Не на последно място от приетите по делото писмени доказателства, включително и от съдебно-техническата експертиза, се установява, че заявените от жалбоподателката за 2010 г. парцели не са били обект на проверки на място и на теренни проверки за 2010 г., както и че слоя на допустимите за подпомагане площи по отношение на имотите на жалбоподателката е изготвен въз основа на сателитни снимки от 2009 г. Настоящият съдебен състав намира, че не би могло и не следва от заснемането от 2009г., въз основа на което са изготвени ортофотокартите, да се установяват допустимите площи, да се установява земеделското състояние на земите за релевантния период – 2010г. По този начин при издаване на уведомителното писмо, изцяло върху заснемания от 2009 г., не е било установено действителното земеделско състояние на площите на жалбоподателката за релевантния период – 2010 г., с което от страна на административния орган е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, а именно нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК – административният акт е издаден при непълнота на доказателствата, съответно не е изпълнено задължението за служебното събиране на доказателствата.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, както и поради немотивираност, с оглед на което същото следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в това решение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово

подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010 г. изх. № 02-180-6500/2796 от 02.10.2011 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, Разплащателна агенция.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” за ново произнасяне, съобразно дадените от съда указания в мотивите на настоящото решение в срок от 1 /един/ месец от влизането му в сила.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: